

Posudok diplomovej práce

Názov práce / Title Na a čum /here you are and look

Autor práce / Author Bc. Eva Škrovinová

Vedoucí práce/ Supervisor doc. Václav Stratil, Prom. Ped.

Oponet práce/ Opponet doc. Mgr. art Dušan Zahoranský

Témou praktickej diplomovej práce je malba ako *metóda*. Diplomantku viac ako významový potenciál zobrazovania samotného zaujíma *hmota* obrazu. Vzďala sa mimetickej-zobrazovacej úlohy obrazu. Plátna v jej spracovaní netlmočia emócie a ani nenesú odkazy na skutočnosť (s výnimkou vydarenej menšej skice, na ktorej je tautologicky zobrazené samotné zložené plátno). Afekt, výraz a maliarske gesto sú v aktuálnej práci Evy Škrovinovej upozadené. Súvisí to možno s jej predošlým maliarskym štúdiom na Slovensku. Autorka sa zrejme potrebuje voči určitým úskaliam maľby tvorivo vymedziť. Puristickou sériou bielych plátien sa jej darí. Pre jej ďalšiu tvorbu bude určite zaujímavé hľadať aj také polohy, v ktorých sa spontaneita a „řád“ prirodzene stretnú.

Ambíciou diplomantky je, akousi zacyklenou hrou, poukázať na prvotnú vizuálnu kvalitu podkladu. Oceňujem prípravné skice, plány, ktoré dekonštrukcii obrazu predchádzali. Majú zaujímavú vizuálnu kvalitu. V niečom dopĺňajú-vyvažujú puristický výraz bielych plátien. Stretáva sa v nich sympatická oddanosť s iróniou. Na konci nezmyselného umeleckého aktu je plátno bez maliarskeho motívu. Autorkou pracne konštruované blindrámy svedčia o urputnej snahe dostať sa maľbe pod kožu.

Nečítal som teoretickú prácu Evy Škrovinovej a nemám teda úplnú predstavu o jej všeobecnom umeleckom rozhlade. Rizikom tohto prístupu – kedy je od začiatku viac menej jasne zvolená metóda – je, že práca neprekročí určitý „remeselno-formalistický“ diskurz. Zaujímali by ma motívy, s ktorými sa do „rozkladu“ obrazu pustila. Diplomantkou v obhajobe zmienený podnet – vytvoriť dobre uskladniteľný obraz - mi príde iba ako zástupný dôvod. Verím, že v priebehu práce, príčiny zápasu s „maliarským plátnom“, pre seba sformulovala lepšie. Typ tvorby, kedy sa autor/autorka dopredu rozhodnú pre určitú metódu a obetavo podstúpia úmornú púť až do jej vyčerpania, stojí a padá na vedomí zmyslu tejto cesty.

Ak sa odvolám na tvorbu príbuzných dekonštruktérov, akými sú pre mňa napríklad Hynek Alt a Saša Vajd, Tomáš Vaněk, je u nich zásadná vedomá snaha rozrušiť spoločenské konvencie zažívania obrazu. Spochyniť modely, ktorými vizuálne znaky konzumujeme. Alt a Vajd vracajú fotografii autentickú *matériu*. Vaněk tým, že obrazom klame, vysmieva sa nekritickej dôvere v obraz. Jan Nálevka svojími vizuálne utlmenými výstupmi odkazuje diváka viac do sfér bolesti a marnosti, než aby obrazmi chlácholil-bavil. Mladá diplomantka ma určite vlastnú, svojmu veku a charakteru primeranú optiku, cez ktorú na drámu „za obrazom“ nahliada. V textovej obhajobe pre mňa zbytočne prevládajú technologické opisy. Chýba mi jemnejší rozbor fenoménu ustanovovania obrazu. Finálnu inštaláciu bohužiaľ nepoznám a podľa opisu v obhajobe si ju neviem dôkladne predstaviť. Prezentácia vyznieva z opisu viac ako akce a tým pádom ju lepšie ohodnotí až komisia naživo.

Hodnotenie: na základe dokumentácie z obhajoby navrhujem „C“

V Prahe 6.5.2013

doc. Dušan Zahoranský